

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ
Legea nr. 135/2010

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
1.			Articolul 4, alin. (1)-(3) urmează a fi completate astfel: (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă de condamnare. (2) După administrarea întregului probatoriu, presupus de natura, circumstanțele cauzei, ca și de apărările formulate în cauză, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului FRDD	
2.	La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Înainte de pronunțarea unei	Art. 4: Prezumția de nevinovăție (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la	La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4) cu următorul cuprins:	<i>Directiva</i> Articolul 4: Referirile publice la vinovăție (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că,

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	hotărâri de condamnare definitive, declarațiile publice și deciziile oficiale provenind de la autoritățile publice nu se poate referi la persoanele suspectate sau acuzate ca și cum acestea ar fi condamnate.”	stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. (2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.	”(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în procedură de cameră preliminară sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. Încălcarea acestei obligații reprezintă infracțiune și se pedepsește, potrivit legii penale. PSD, ALDE	<i>atâta vreme cât vinovăția unei persoane suspectate sau acuzate nu a fost dovedită conform legii, declarațiile publice făcute de autoritățile publice și deciziile judiciare, altele decât cele referitoare la vinovăție, nu se referă la persoana respectivă ca fiind vinovată. Prin aceasta nu se aduce atingere actelor de urmărire penală care au drept scop dovedirea vinovăției persoanei suspectate sau acuzate și nici deciziilor preliminare cu caracter procedural care sunt luate de autoritățile judiciare sau de alte autorități competente și care se bazează pe suspiciuni sau probe incriminatoare. (2) Statele membre se asigură că sunt disponibile măsuri corespunzătoare în cazul unei încălcări a obligației prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate, în conformitate cu prezenta directivă și, în special, cu articolul 10. (3) <i>Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public.</i></i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
3.			”(3) În fiecare faza a procesului penal responsabilitatea accesului la actele dosarului cauzei ca si cu privire la comunicarea referitoare la aceste acte si la stadiul procedurilor aferente revine magistratului competent, potrivit legii, cu respectarea drepturilor garantate participantilor la procesul penal, ca si a dreptului cetatenilor la informare. FRDD	
4.			<u>Art 4 CPP dupa alin 2 se introduc doua aliniate noi, si anume alin 3 si 4 cu urmatorul cuprins:</u> (3) “ sunt interzise declaratiile publice si furnizarea de informatii facute de autoritatile judiciare sau de alte autoritati publice in cazul procedurilor penale privind vinovatia penala a unor persoane , atunci cand vinovatia nu a fost stabilita definitiv in mod legal.” UNBR	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
5.			La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare definitive, declarațiile publice și deciziile oficiale provenind de la autoritățile publice nu se pot referi la persoanele suspectate sau acuzate ca și cum acestea ar fi fost condamnate. „ UDMR	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)
6.			(4) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni. PSD, ALDE	
7.			(4) “încalcarea obligției prevazute la alin 1 constituie infractiune si se pedepseste	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			conform disp art 297 CP si art 298 CP” UNBR	
8.			după alin. (4) propus al aricolului 4 se introduce un nou alineat, alin (5) având următoarea formulă: (5)Obligația prevăzută la alineatul (3) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public în cazul în care: a) materialele video sunt făcute publice și se solicit publicului să ajute la identificarea autorului presupus al infracțiunii; b) sunt informații adresate locuitorilor dintr-o anumită zonă cu privire la existența unei stări de pericol; c) informațiile despre stadiul	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			procedurilor penale au scopul de a prevenii tulburarea ordinii publice. Informațiile altfel difuzate nu pot crea înpresia că persoana este vinovată înainte de a se fii condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă. UDMR	
9.			La articolul 4, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alin. (3), (4), (5), (6) și (7) cu următorul cuprins: ”(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în procedură de cameră preliminară sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. (4) În cursul urmăririi penale sau al judecării organele de urmărire penală sau instanța de judecată	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			pot comunica public date despre procedurile penale care se desfășoară doar atunci când datele furnizate justifică un interes public prevăzut de lege sau acest lucru este necesar și în interesul descoperirii și aflării adevărului în cauză. (5) Comunicările publice prevăzute la alin.(5) nu se pot referi la persoanele suspectate sau acuzate ca și cum acestea ar fi vinovate de săvârșirea unei infracțiuni. (6) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni. DIICOT	
10.	La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.	Art. 10: Dreptul la apărare (1) Părțile și subiecții procesuali	La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	(4¹), cu următorul cuprins: „(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”	principali au dreptul de a se apăra ei înșiși sau de a fi asistați de avocat. (2)Părțile, subiecții procesuali principali și avocatul au dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării. (3)Suspectul are dreptul de a fi informat de îndată și înainte de a fi ascultat despre fapta pentru care se efectuează urmărirea penală și încadrarea juridică a acesteia. Inculpatul are dreptul de a fi informat de îndată despre fapta pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva lui și încadrarea juridică a acesteia. (4)Înainte de a fi ascultați, suspectului și inculpatului trebuie să li se pună în vedere că au dreptul de a nu face nicio declarație. (5)Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții	alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins: „(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nici o declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.” UDMR La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins: „(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nici o declarație nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului în nicio fază a procesului penal, neputând constitui o circumstanță personală care să justifice/întemeieze convingerea organelor judiciare că persoana este vinovată de săvârșirea infracțiunii pentru care este cercetată.	Senat la 12.09.2017)

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		procesuali principali în tot cursul procesului penal. (6) Dreptul la apărare trebuie exercitat cu bună-credință, potrivit scopului pentru care a fost recunoscut de lege.	DIICOT <u>Art 10 CPP alin 1, 2, 3, 5 se vor modifica cu urmatorul cuprins:</u> (1) “partile si subiectii procesuali principali au dreptul de a se apara ei insisi sau de a fi asistati de avocat ales sau din oficiu” (2) partile, subiectii procesuali principali si avocatul au dreptul sa beneficieze de timpul necesar, de mijloace materiale si juridice adecvate necesare pregatirii apararii. (3) suspectul are dreptul de a fi informat de indata si inainte de a fi ascultat despre fapta pentru care se efectueaza urmarirea penala si incadrarea juridica a acesteia in mod detaliat. Inculpatul are dreptul de a fi informat de indata despre fapta despre care s-a pus in miscare actiunea penala impotriva lui si incadrarea juridica a acesteia in	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			mod detaliat. ”. (5) “organele judiciare au obligatia de a asigura exercitarea deplina si efectiva a dreptului la aparare de catre parti si subiectii procesuali principali in tot cursul procesului penal, respectandu-se principiul egalitatii de arme” Se introduc urmatoarele alin 7,8,9,10,11 cu urmatorul cuprins: (7) “ suspectul si inculpatul au dreptul de a comunica liber in conditii de confidentialitate cu avocatul lor pentru pregatirea apararii sau pentru orice alta ratiune privitoare la proces” Se introduce alin 8 cu urmatorul cuprins” (8) “partile si subiectii procesuali principali au dreptul de a-si alege avocatul” (9) « partile si subiectii procesuali principali au dreptul de a fi reprezentati de avocat in procesul penal » 10) « suspectul si inculpatul au dreptul de a obtine convocarea	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			si audierea martorilor in aparare” (11) “partile si subiectii procesuali principali au dreptul la asistenta gratuita a unui interpret » <i>UNBR</i>	
11.			Alineatul (5) al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal, cu respectarea egalității de arme ”. <i>Baroul București</i> <i>Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</i>	<i>Principiul egalității de arme, deși este o componentă fundamentală a dreptului la apărare, nu are o consacrare legislativă, ceea ce permite în practica judiciară discriminarea participanților procesuali.</i>
12.		Art. 64 ”(1) Judecătorul este	La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat,	Art. 3 Directivă – presumția de

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		incompatibil dacă:”	alineatul (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) Judecătorul de cameră preliminară nu poate judeca în fond sau o cale ordinara sau extraordinara de atac cu privire la aceeași cauză, iar cel care a participat la judecarea cauzei în fond sau a unei căi ordinare de atac nu poate participa la judecarea unei căi extraordinare de atac.” PSD, ALDE <u>Art 64 alin 3 CPP se modifica:</u> (3) “judecatorul care a participat la judecarea cauzei in camera preliminara nu mai poate participa la judecarea aceleiasi cauze in fond, intr-o cale de atac sau la rejudecarea cauzei dupa desfiintarea si casarea hotararii” UNBR	nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil
13.	<i>La articolul 83, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.</i>	Art. 83 - Drepturile inculpatului	La art. 83, după litera b) se introduc două noi litere,	<i>Directiva Articolul 6: Sarcina probei</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	(2), cu următorul cuprins: „(2) Exercițarea dreptului de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”	În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa; a¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia; b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii; c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu; d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;	literale b¹) și b²), cu următorul cuprins: ”b¹) dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, să formuleze plângeri, cereri, memorii și obiecțiuni; b²) poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.” PSD, ALDE În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea	(1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzate revine organelor de urmărire penală. Prin aceasta nu se aduce atingere niciunei obligații a judecătorului sau a instanței competente de a căuta atât probe incriminatoare, cât și dezincriminatoare, și nici dreptului apărării de a prezenta probe în conformitate cu dreptul intern aplicabil. (2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei; f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română; g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege; g¹) dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale; h) alte drepturi prevăzute de lege.	declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă consimte să dea declarații acesta are obligația de a spune adevărul, declarațiile sale putând fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa. DIICOT <u>Art 83 CPP se introduc următoarele litere:</u> (i) “dreptul la integritate fizica si morala in situatia retinerii sau arestarii sale”; j) “dreptul de a nu fi retinut sau arestat in mod abuziv”; k) “ dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de doua ori l) “dreptul de a participa la efectuarea oricarui act de urmarire penala care priveste acuzarea sa ; m) “dreptul de a fi incunostintat in timp util de data si ora efectuării actului de urmarire penala prin notificare telefonica, fax, email sau prin mijloace	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			asemenatoare, incheindu-se in acest sens un proces verbal. Absenta inculpatului nu impiedica efectuarea actului de urmarire penala”; n) “dreptul inculpatului lipsit de libertate la un recurs in fata unui tribunal”. UNBR	
14.			La articolul 83, se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: (2) Prevederile alin.(4¹) al art. 10 se aplică în mod corespunzător. UDMR	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)
15.		Art. 88: Avocatul (1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii.	Art. 88 alin. (1) va avea următorul cuprins: „(1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii. Avocatul poate asista martorii chemați de organele judiciare, iar aceștia au dreptul să se consulte cu avocatul atât înainte, cât și în timpul audierii”.	<i>Această modificare se impune, deoarece practica organelor judiciare este neunitară cu privire la dreptul martorului de a fi asistat, existând situații (rare) în care nu i s-a permis avocatului să asiste martorul. De asemenea, nu există practică uniformă în ceea ce privește rolul avocatului când acesta acordă asistență unui martor, respectiv dacă poate sau nu adresa întrebări. Asistarea martorului de către avocat este o garanție a</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu <u>Art 88 se introduce alin 1 indice 1 CPP</u> (1) “avocatul poate asista martorii audiat de organele judiciare” UNBR <u>Art 89 CPP se introduce alin 3</u> (3) “persoana reținută sau arestată are dreptul la corespondență cu avocatul sau cu asigurarea confidențialității conținutului acestuia” UNBR	<i>respectării dreptului acestuia de a nu se autoacuză (autoincrimina).</i>
16.		Art. 94 ” (1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici	La articolul 94, alin. (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot	<i>Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare)</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		restrâns în mod abuziv.” ”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.”	parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi restrâns.” ”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. Judecarea cererilor privind măsurile preventive nu poate începe până la momentul la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării și numai după ce judecătorul se asigură că acesta a avut suficient timp pentru parcurgerea întregului material al dosarului de urmărire penală. Încălcarea acestui drept atrage nulitatea absolută a încheierii de dispunere a măsurii preventive.” PSD, ALDE <u>Art 94 CPP se modifica alin 4,</u>	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<u>7</u> (4) “în cursul urmăririi penale procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului pentru o perioadă de cel mult 10 zile , dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale” (7) “în vederea pregătirii apărării avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștința intr-un termen rezonabil de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi la care avocatul participă” UNBR	
17.			Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: (4)În cursul urmăririi penale, după efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspect, procurorul poate restricționa dreptul de acces la	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			dosarul cauzei, prin ordonanță, pe o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. Măsura poate fi prelungită dacă temeiurile se mențin sau apar temeiuri noi, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile. <i>Forumul Judecătorilor, APR, preluat de PNL</i>	
18.		Art. 94: Consultarea dosarului (4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.	Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, pentru cel mult 10 zile”. <i>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel</i>	<i>Și această propunere de modificare pleacă de constatățile din practica organelor judiciare, care restricționează consultarea dosarului până la punerea în mișcare a acțiunii penale. În astfel de cazuri, punerea în mișcare a acțiunii penale este efectuată spre finalul urmăririi penale, după administrarea tuturor probelor considerate relevante de către organele de urmărire penală, ceea ce înseamnă că o dispoziție de excepție (restricționarea motivată a consultării</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			Fenechiu	<i>dosarului) este transformată în regulă. Considerăm că atât suspectul, cât și inculpatul, fiind persoane acuzate de comiterea unor infracțiuni, trebuie să beneficieze de aceleași drepturi. De altfel, persoana vătămată, dacă acțiunea penală a fost pusă în mișcare cel puțin față de o persoană, poate consulta dosarul, cu restricționare limitată de 10 zile, în timp ce suspectului din aceeași cauză i se poate restricționa același drept.</i>
19.		Art. 97 - Proba și mijloacele de probă: e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;	La art. 97, lit. e) a alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”e) înscrisuri, rapoarte de expertiză, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;” PSD, ALDE <u>Art 97 CPP se modifica lit e :</u> (e) “înscrisuri, rapoarte de expertiza, procese verbale, fotografii, mijloace materiale de proba”	<i>Directiva</i> Articolul 6: Sarcina probei (1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzate revine organelor de urmărire penală. Prin aceasta nu se aduce atingere niciunei obligații a judecătorului sau a instanței competente de a căuta atât probe incriminatoire, cât și dezincriminatoire, și nici dreptului apărării de a prezenta probe în conformitate cu dreptul intern aplicabil. (2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			UNBR	respective.
20.	La articolul 99, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția respectiv are dreptul de a nu se autoincrimina și de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale.” La articolul 99, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2¹) Exercitarea dreptului de a nu se autoincrimina sau a dreptului de a nu coopera nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii penale și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”	Art. 99: Sarcina probei (2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.	La articolul 99, alineatul (2), se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția respectiv are dreptul de a nu se autoincrimina și de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale.” UDMR - renunță	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)
21.			La articolul 99, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2¹) Exercitarea dreptului de a	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			nu se autoincrimina sau a dreptului de a nu coopera nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii penale și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.” UDMR <u>Art 99 alin 2 CPP se modifica:</u> 2) “suspectul sau inculpatul beneficiaza de prezumtia de nevinovatie, nefiind obligat sa isi dovedeasca nevinovatia si are dreptul de a nu contribui la propria acuzare si dreptul de a nu coopera in cadrul oricarei proceduri penale” <u>se introduce alin 4</u> (4) “suspectul si inculpatul au dreptul sa solicite audierea martorilor acuzarii si sa obtina citarea si audierea martorilor apararii in aceleasi conditii ca si martorii acuzarii” UNBR <u>Art 100 CPP alin 2 se modifica:</u>	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			(2) “în cursul judecatii, instanta administreaza probe, respectand principiul contradictorialitatii si cel al egalitatii armelor, probe la cererea procurorului, a persoanei vatamate, sau a partilor si in mod subsidiar din oficiu, atunci cand considera necesar pentru formarea convingerii sale” UNBR	
22.			„La art. 100 după alin. (4) se include un nou alineat (5) cu următorul cuprins: Organele judiciare nu pot respinge o cere privitoare la administrarea unor probe atunci când probele ale căror administrare se cere sunt contradictorii cu probele administrate pentru dovedirea unui element de fapt.” UDMR	
23.		Art. 103 ”(2) În luarea deciziei asupra	La articolul 103, alineatul (2) se modifică și va avea	<i>Se impune ca o condamnare să nu fie dispusă atunci când există probe certe că o</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.” (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.	următorul cuprins: „(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială”. (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați. De asemenea, aceasta nu se poate întemeia pe declarațiile inculpaților din acea cauză, ale martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața	<i>persoană a săvârșit o infracțiune. De aceea, atunci când o persoană este beneficiară a unor drepturi pentru declarațiile pe care le dă, acestea trebuie privite cu rezervă. Astfel, condamnările nu pot fi întemeiate în mare măsură pe astfel de declarații interesate, dacă ele nu se coroborează cu alte probe. Această reglementare este necesară, dată fiind avalanșa de denunțuri ori declarații ce ulterior sunt retractate, neputând exista siguranța că cele neretractate nu ar fi false.</i> Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la tăcere)

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			organelor judiciare, dacă aceste probe nu se coroborează și cu altele, administrate legal în cauză. Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului. PSD, ALDE <u>Art 103 CPP alin 3 se completeaza:</u> (3)” in mod similar acestea nu se pot intemeia in masura determinanta pe declaratiile investigatorilor sub acoperire, a martorilor anonimi, a agentilor provocatori, a colaboratorilor organelor de urmarire penala, a inculpatilor care beneficiaza de exonerarea de raspundere penala pentru faptele denuntate sau pe declaratiile inculpatilor care beneficiaza de dispozitii de favoare daca aceste probe nu se	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			coroboreaza cu alte mijloace de proba” UNBR	
24.		Art. 103: Aprecierea probelor (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.	Art. 103 alin. (3) va avea următorul cuprins: <i>„(3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorilor, ale colaboratorilor, ale denunțătorilor ori ale martorilor protejați sau ale altor persoane care au obținut nepedepsirea sau reducerea pedepsei în schimbul declarațiilor date”.</i> <i>Baroul București</i> <i>Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</i>	<i>CEDO a sancționat în repetate rânduri practica instanțelor naționale care și-au întemeiat hotărârile judecătorești pe declarații ale persoanelor interesate sau care au furnizat probe în schimbul unor avantaje procesuale.</i>
25.			După alin. (3) al art. 103 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:	<i>Se impune ca fiecare condamnare să fie dispusă pentru faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriu. În prezent, există situații în care, după</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			”(4) Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei nu pot fi dispuse pentru alte fapte decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată și nu se poate dispune extinderea procesului penal în faza de judecată pentru alte fapte sau circumstanțe decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă numai în cazul în care situația de fapt poate primi o altă încadrare juridică decât cea reținută în actul de trimitere în judecată. (5) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei trebuie să cuprindă descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus soluția, probele pe care se întemeiază precum și motivele pentru care probele și argumentele în apărare au fost înlăturate.”	<i>administrarea probatoriului în fața instanței, prin probele în apărare produse de inculpat situația de fapt reținută în rechizitoriu este infirmată. Cu toate acestea, instanța, direct în motivarea hotărârii dispune condamnarea inculpatului pentru o altă situație de fapt, fără ca acesta să poată intui ce are instanța în vedere și a avea posibilitatea să propună probe și pentru combaterea acestei modificări a situației de fapt. În cazul în care se constată o altă situație de fapt, se impune ca procurorul să deruleze o nouă urmărire penală, să dispună o nouă trimitere în judecată pentru o altă situație de fapt și inculpatul să poată propune probatoriu în apărare pentru a putea combate noua faptă ce îi este imputată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă doar atunci când instanța constată că situația de fapt reținută în rechizitoriu a fost probată în fața instanței și primește o altă încadrare juridică, adică atunci când fapta îmbracă o altă haină juridică iar nu când în conștiința instanței ar fi fost o infracțiune săvârșită, dar care</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	<i>privește o altă situație de fapt decât cea inițială.</i>
26.		Art. 106 - Reguli speciale privind ascultarea: (1) Dacă, în timpul audierii unei persoane, aceasta prezintă semne vizibile de oboseală excesivă sau simptomele unei boli care îi afectează capacitatea fizică ori psihică de a participa la ascultare, organul judiciar dispune întreruperea ascultării și, dacă este cazul, ia măsuri pentru ca persoana să fie consultată de un medic.	La art. 106, după alin. (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Audierea unei persoane nu poate dura mai mult de 6 ore din 24 de ore.” PSD, ALDE <u>Art 106 CPP alin 4 se introduce:</u> (4) “durata audierii unui minor trebuie stabilita in raport de varsta, gradul de maturitate, de capacitatile sale intelectuale si emotionale” UNBR	<i>Este necesară limitarea în timp a unor declarații, deoarece acestea, după o anumită perioadă, nu vor putea să fie lucide și este posibil să le fie alterată capacitatea de a raționa.</i> Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare
27.		Art. 109: Modul de ascultare (1) După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea ce dorește referitor la fapta prevăzută de legea penală care i-a fost comunicată, după care i se pot pune întrebări.	Art. 109 al. (1) va avea următorul cuprins: „(1) După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea ce dorește referitor la fapta prevăzută de legea penală care i-a fost comunicată, după care i se	<i>În practică, anumite organe judiciare cenzurează în mod nepermis activitatea avocatului. Acestea nu permit avocaților să adreseze întrebări sau le resping ad nutum.</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			pot adresa întrebări de către organul judiciar și, în mod nemijlocit, de către toți avocații care participă la audierea suspectului sau inculpatului. Organul judiciar nu are dreptul să cenzureze întrebările adresate de către avocat, cu excepția situațiilor în care acestea sunt nerelevante”. Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu	
28.			Art. 109 al. (1) va avea urmatorul cuprins: „(1) După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea știe referitor la fapta prevăzută de legea penală care i-a fost comunicată, având obligația de a spune adevărul, după care i se pot adresa întrebări de către organul de urmărire penală. DIICOT	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
29.		Art. 110 - Consemnarea declarațiilor ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării.”	La art. 110, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării. Întrebările respinse se consemnează în cuprinsul declarației, împreună cu motivele respingerii.” PSD, ALDE	<i>Este necesar ca toate întrebările să fie consemnate, alături de motivele care au condus la respingerea acestora, deoarece dreptul suspectului sau inculpatului de a declara tot ceea ce consideră în sprijinul apărării sale nu poate fi îngrădit, acesta având dreptul să refuze să răspundă la acele întrebări la care apreciază că nu dorește să dea vreun răspuns.</i> Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare
30.			Propunem după alin. (1) introducerea unui nou alin. (1/1) care va avea următorul conținut: ”În faza de urmărire penală, atunci când audierea este înregistrată audio sau audio-video, după finalizarea audierii conținutul acesteia se redă în	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			formă scrisă, procesul-verbal de redare fiind atașat la dosarul cauzei împreună cu suportul optic pe care a fost fixată înregistrarea, nefiind necesară consemnarea simultană, în scris, a declarației. Procesul-verbal de redare va fi semnat de persoana care efectuează redarea și certificat pentru autenticitate de procuror. Persoanei audiate i se eliberează, la cerere, o copie a procesului -verbal de redare”. Forumul Judecătorilor, APR, Preluat de PNL	
31.		Art. 116 - Obiectul și limitele declarației martorului (1) Martorul este audiat asupra unor fapte sau împrejurări de fapt care constituie obiectul probațiunii în cauza în care a fost citat. (2) Audierea martorului poate fi extinsă asupra tuturor împrejurărilor necesare pentru verificarea credibilității sale. (3) Nu pot face obiectul declarației martorului acele fapte	La art. 116, după alin. (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins: ”(2¹) Martorul poate refuza să depună mărturie cu privire la acele fapte sau împrejurări care ar putea atrage răspunderea sa pentru săvârșirea unei fapte penale. (2²) Martorul poate fi însoțit de avocat în fața organelor judiciare și se poate consulta cu acesta pe	<i>Martorul nu poate fi obligat să depună mărturie în privința unor fapte ce l-ar putea autoincrimina. Având în vedere că orice persoană are dreptul la tăcere și nu poate fi obligat să dea declarație care să îl incrimineze, se impune ca acest drept să fie menținut și atunci când este chemat ca martor în fața organelor judiciare.</i> <i>De asemenea, pentru a evita această situație, se impune ca acesta să aibă dreptul de a fi însoțit de avocat în timpul audierii sale, care îl poate</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		sau împrejurări al căror secret ori confidențialitate poate fi opusă prin lege organelor judiciare.	tot parcursul audierii.” PSD, ALDE <u>Art 117 CPP alin 1 lit a se modifica:</u> (1 lit a) “membrii de familie prevazuti la art 177 CP” UNBR	<i>sfătui când să își rezerve dreptul la tăcere, pentru a se evita autoincriminarea. Astfel, sunt extrem de dese situațiile în care o persoană este chemată în fața organelor de urmărire penală în calitate de martor și după audierea sa i se schimbă calitatea în suspect apoi în inculpat pentru faptele pentru care a depus mărturie și chiar poate supus unor măsuri preventive drastice (reținere sau arestare) tocmai pentru că, nefiind protejat de dreptul la tăcere și neavând posibilitatea de a fi asitat de un avocat nu a putut lua cunoștință de acest drept și a dat declarații auto-incriminatoare.</i> Art. 7 directivă – dreptul de a nu se autoincrimina
32.		Art. 139 ”(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte	La articolul 139, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții”.	<i>Se impune modificarea dispozițiilor art. 139 referitoare la supravegherea tehnică în sensul că doar înregistrările efectuate de părți pot constitui mijloace de probă atunci când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care aceștia le-au purtat cu terții, în principal cele în apărare. Legea nu trebuie să permită și să</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”	PSD, ALDE Completare UDMR „Înregistrările de pe camerele de supraveghere oficiale sau așezate în locuri publice pot constitui mijloace de probă. <u>Art 139 CPP alin 3 se elimina ultimul paragraf</u> (3) “ înregistrările prevazute in prezentul capitol efectuate de parti sau de alte persoane constituie mijloace de proba cand privesc propriile convorbiri sau comunicari pe care le-au purtat cu tertii UNBR	<i>legitimeze comportamente de genul: o persoană înregistrează o terță persoană în scopul de a o determina ulterior la un anume tip de atitudine, sau poartă o discuție despre un terț și conduce discuția astfel încât acreditează ideea că terțul a săvârșit o faptă penală, iar ulterior prezintă această înregistrare organelor de urmărire penală, integral sau parțial, pentru a obține diverse beneficii judiciare sau în scop de răzbunare.</i> Articolul 6: Sarcina probei (2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective. Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil
33.			La art. 142 alin.(5) se completează cu următoarele:	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			Nu pot fi folosite în altă cauză penală datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică dispuse pentru infracțiuni contra securității naționale scoase din context. În aceste situații este obligatorie garantarea accesului la întreaga înregistrare fără a se trimitere la încadrarea în secret de stat. Dacă nu poate fi consultat întregul material înregistrarea nu poate fi folosit ca probă. UDMR	
34.	Art. 6 alin. (2) din directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 143 Consemnarea activităților de supraveghere tehnică	La articolul 143, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹) cu următorul cuprins: „(4¹) Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării, care nu au legătură cu infracțiunea sau persoanele care fac obiectul cercetării ori care nu contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor nu pot fi	<i>Se impune modificarea dispozițiilor referitoare la consemnarea activităților de supraveghere tehnică prevăzută de art. 143, în sensul că potrivit actualei reglementări nu există nicio protecție oferită aspectelor de natură personală a persoanelor cercetate, drept dovadă informațiile "de can-can" apărute "pe surse" în mass media. Astfel, noua reglementare urmărește protejarea vieții private a tuturor persoanelor, în mod egal, astfel cum reglementează</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			folosite sau atașate la dosarul de urmărire penală. Acestea se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității și pot fi puse la dispoziția celui vizat, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, pot fi folosite numai pentru probarea faptei ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor pentru care s-a solicitat autorizarea de la judecătorul de drepturi și libertăți, restul consemnărilor rezultate din mandatul de supraveghere tehnică urmând a fi distruse în termen de 30 de zile de la obținerea acestora. PSD, ALDE	<i>textul Constituției și prevede faptul că toate comunicările care nu au legătură cu fapta și persoanele ce fac obiectul cercetării să nu poată fi folosite sau atașate la dosarul de cercetare penală. Mai mult, se solicită mandate de la judecătorul de drepturi și libertăți și după obținerea convorbirilor, comunicărilor ori conversațiilor, se extinde urmărirea și cu privire la acele fapte ce se presupune că ar fi fost săvârșite, urmând ca fapta pentru care s-a autorizat măsura să nici nu mai prezinte relevanță, fiind doar pretextul supravegherii unei persoane care devine țintă. Pentru evitarea acestor situații, se impune ca numai fapta ce a stat la baza acordării mandatului să poată fi probată cu rezultatul celor obținute prin punerea în executare a autorizației.</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<u>Art 143 CPP alin 4 se completeaza :</u> (4) « convorbirile, comunicările, sau conversațiile interceptate și înregistrate care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării ori rezultate din materialul de supraveghere tehnică urmează a fi distruse în termen de 30 de zile de la obținerea lor » UNBR Art. 143 alin. (3) se completează cu următorul text: Transcrierii în limba română a convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor purtate într-o altă limbă de cea română trebuie să fie atașat transcrierea exactă în limba străină respectivă și trebuie să se asigure accesul la înregistrarea integrală. UDMR	
35.		Art. 146¹ - Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane	La art. 146¹ alin. (5) se abrogă.	Se propune abrogarea dispozițiilor alin. (5) al art. 146 ¹ , care au fost introduse prin

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		”(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin. (1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător	PSD, ALDE Alin. (5) al art. 146¹ se modifică și va avea următorul cuprins: ”(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin. (1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor în cazurile de urmărirea infracțiunilor spălarea de bani, terorism și finanțarea terorismului și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.	Ordonanța de urgență nr. 18/2006 și care permit procurorului să dispună obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane. Or, această măsură, fiind una extrem de restrictivă de drepturi, nu putea fi introdusă prin ordonanță de urgență și permite procurorului să dispună măsuri tehnice fără autorizarea prealabilă a judecătorului. Această măsură, chiar dacă poate fi dispusă de procuror numai în anumite situații, poate conduce la multe abuzuri, actul procurorului neaflându-se sub controlul instanței. S-a constatat în practică că, ori de câte ori procurorul a avut la dispoziție o normă legală în care putea dispune anumite măsuri, în anumite condiții, restrictive, excepționale (vezi rapoartele de constatare ale specialiștilor, mandatele de aducere, măsurile preventive) acesta a avut tendința de a le transforma în regulă și le-a dispus fără a justifica situația excepțională, dat fiind faptul că răspunderea sa fiind aproape anihilată de reglementările actuale.
36.		Art. 153 Obținerea de date	La articolul 153, alineatul (1)	<i>Evitarea arbitrariului în</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		privind situația financiară a unei persoane ”(1) Procurorul poate solicita unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor unei persoane, în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”	se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți, unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe. PSD, ALDE	<i>legătură cu drepturile individului, care trebuie protejate de independența judecătorului. De asemenea, în actuala reglementare legiuitorul a prevăzut extrem de lax condițiile în care procurorul poate solicita, obține și folosi date privind situația financiară a unei persoane, prevederile art. 153 neinterzicând utilizarea datelor aparținând terțelor persoane, ce nu au legătură cu obiectul cercetării. Textul din actuala propunere prevede în mod expres faptul că pentru persoanele ale căror date financiare se solicită procurorul trebuie să indice infracțiunile presupus a fi săvârșite, iar datele suplimentare referitoare la alte persoane decât cele indicate în cerere să rămână confidențiale</i>
37.		Art. 159 - Efectuarea percheziției domiciliare ”(8) Persoanelor prevăzute la alin. (5) și (6) li se solicită, înainte de începerea percheziției, predarea de bunăvoie a persoanelor sau a obiectelor căutate. Percheziția nu se mai	La art. 159, după alin. (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins: ”(8¹) Neindicarea în mandat a obiectelor sau a persoanelor căutate împiedică efectuarea percheziției de către organul judiciar și duce la nulitatea	Se impune ca identificarea obiectelor sau persoanelor căutate la percheziție să fie precis efectuată, pentru a se evita efectuarea perchezițiilor ”în orb” de către organele judiciare, în speranța că poate se va ceva compromițător la persoana al cărui domiciliu este percheziționat.

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		efectuează dacă persoanele sau obiectele indicate în mandat sunt predate.”	actelor procedurale întocmite în baza acestuia. Refuzul persoanei percheziționate de a preda persoanele sau obiectele căutate, precis identificate, se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa mențiunii privind refuzul persoanei percheziționate de a preda obiectele căutate se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa acestei mențiuni în procesul verbal de percheziție, continuarea percheziției chiar dacă bunurile indicate în mandat au fost predate sau persoanele indicate în mandat s-au predat se sancționează cu nulitatea absolută a procesului verbal. Probele obținute în baza unui proces verbal nul nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.” PSD, ALDE La art. 159, după alin. (8) se introduce un nou alineat, alin.	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			(8¹), cu următorul cuprins: ”(8¹) Neindicarea în mandat a obiectelor sau a persoanelor căutate împiedică efectuarea percheziției de către organul judiciar și duce la nulitatea actelor procedurale întocmite în baza acestuia. Refuzul persoanei percheziționate de a preda persoanele sau obiectele căutate, precis identificate, se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa mențiunii privind refuzul persoanei percheziționate de a preda obiectele căutate se menționează în procesul verbal de percheziție. UDMR	
38.		ART. 161 - Procesul-verbal de percheziție (2) Procesul-verbal trebuie să cuprindă: i) mențiuni despre obiectele care nu au fost ridicate, dar au fost lăsate în păstrare;	La alin. (2) al art. 161, după litera i) se introduce o nouă literă, i¹), cu următorul cuprins: i¹) mențiuni despre obiectele căutate și refuzul de a fi predate, potrivit art. 159 alin. (8); PSD, ALDE	Se impune ca această mențiune să existe în mod expres, deoarece organele judiciare trebuie să facă percheziții pentru a ridica probe ale unor infracțiuni, iar nu pentru a căuta infracțiuni la persoane ”țintite”.

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
39.		Art. 162 Măsurile privind obiectele ori înscrisurile ridicate ”(4) Obiectele care nu au legătură cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii.”	La articolul 162, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) Obiectele care nu au legătura cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, în termen de 30 de zile de la data ridicării, cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii. Nereschimbarea obiectelor ridicate poate constitui infracțiune și se sancționează, potrivit legii.” PSD, ALDE	Această modificare a dispozițiilor art. 162 se impune, deoarece din practica a rezultat că organele judiciare, cu ocazia perchezițiilor efectuate, procedează la ridicarea de scrisuri și obiecte ce nu au nici o legătură cu cauza ce face obiectul cercetării sau cu persoanele vizate de procedurile judiciare, realizându-se practic o depunere fără drept a acestor persoane pe termen nedeterminat de bunurile lor. Ca atare se impune reglementarea unui termen strict, în interiorul căruia organul de urmărire penală are obligația de restituire a acestora către proprietarii de drept. Practic, această modificare propusă vine să garanteze procedural dreptul la proprietate.
40.			După alin. (5) al art. 162 se adaugă un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: ”(6) Prin obiecte care nu au legătură cu cauza, potrivit alin. (4) se înțelege orice obiect, suport electronic de date, sau înscris care nu servește ca mijloc de probă pentru dovedirea	<i>Se impune în mod corespunzător a se defini în mod clar ce înseamnă obiecte care au legătură cu cauza.</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			infracțiunii pentru care a fost autorizată percheziția.” PSD, ALDE	
41.		Art. 164 - Dispoziții speciale privind perchezițiile efectuate la o autoritate publică, instituție publică sau la alte persoane juridice de drept public	La art. 164 se adaugă un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: ”(2) Dispozițiile art. 157 – 163 se aplică în mod corespunzător.” PSD, ALDE	<i>Se impune ca și perchezițiile la instituții publice să respecte regulile referitoare la percheziția domiciliară, deoarece au același scop, de a proba fapte împotriva unor persoane pentru care există suspiciuni de săvârșire, iar nu de a căuta fapte în anumite instituții sau împotriva unor persoane - țintă.</i>
42.		Art. 168 Percheziția informatică (15) Datele informatice identificate cu caracter secret se păstrează în condițiile legii.	La articolul 168, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (15¹) cu următorul cuprins: „(15 ¹) Datele obținute dintr-un sistem informatic sau dintr-un sistem de stocare a datelor informatice care nu au legătură cu infracțiunea pentru care se efectuează urmărirea penală și pentru care a fost autorizată percheziția în acea cauză se șterg definitiv din copiile efectuate în baza alin. (9) și nu pot fi folosite	<i>Norma propusă este o reglementare care prevede în mod expres faptul că datele care nu privesc infracțiunea pentru care se efectuează cercetări trebuie distruse. Este o formă de protecție a drepturilor persoanei privind viața sa privată, astfel încât abuzurile să poată fi prevenite. Acele date sunt obținute fără a exista mandat și de obicei se folosesc diverse pretexte pentru a se face percheziții abuzive, fie pentru fapte inexistente, fie la persoane din apropierea unor persoane vizate în mod real, în speranța că vor fi găsite indicii</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			în alte cauze penale și pentru dovedirea altor fapte.” PSD, ALDE	<i>despre săvârșirea unor fapte de către alte persoane sau de alte fapte de persoana vizată. Mai mult, aceste materiale pot fi folosite în scop de intimidare, pentru obținerea unor probe împotriva unor persoane țintite, cu încălcarea loialității obținerii probelor.</i> Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, Decizia CCR 244/2017
43.			După art. 171 se introduce un nou articol, art. 171¹, cu următorul cuprins: ”171¹ – (1) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice predate sau ridicate silit potrivit art. 170 și 171 pot fi folosite ca probe numai pentru dovedirea infracțiunilor ce fac obiectul dosarului în care au fost solicitate. (2) Obiectele, înscrisurile sau	Se impune ca și obiectele ridicate ori predate să fie utilizate numai pentru a proba infracțiunile ce se cercetează, iar nu pentru a construi ipoteze ireale despre diferite fapte ce ar putea fi extinse din cele identificate. Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			datele informatice care nu au fost utilizate în scopul prevăzut la alin. (1) se restituie proprietarului sau se distrug, după caz, în termen de 30 de zile de la data la care se constată că nu sunt utile pentru dovedirea faptei aflată în curs de cercetare penală pentru care au fost predate ori ridicate silit.” PSD, ALDE	Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil
44.		ART. 172 - Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării (2) Expertiza se dispune, în condițiile art. 100, la cerere sau din oficiu, de către organul de urmărire penală, prin ordonanță motivată, iar în cursul judecății se dispune de către instanță, prin încheiere motivată.	La art. 172, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: ”(2¹) Experții judiciari se desemnează aleatoriu, de pe lista experților autorizați în acea materie, prin tragere la sorți, în prezența tuturor părților sau a avocaților acestora, legal citați în acest scop, dacă desemnarea nu se face în cadrul ședinței de judecată la termenul pentru care părțile au termen în cunoștință. Neprezentarea părților sau a avocaților acestora nu împiedică desemnarea expertului.”	<i>Se impune reglementarea obligației ca expertul să fie desemnat aleatoriu. Pentru acest scop, este necesară tragerea la sorți și prezența părților (incupați, suspecți, părți civile, părți responsabile civilmente) pentru a se asigura caracterul transparent al desemnării.</i> Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	
45.		Art. 172 - Expertiza	La art. 172, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹) cu următorul cuprins: ”(10¹) La efectuarea raportului de constatare, specialistul este obligat să respecte standardele și reglementările profesiei din domeniul în care se efectuează raportul de constatare, fiind angajată răspunderea sa civilă, disciplinară, profesională sau penală, după caz, pentru nerespectarea acestora.” PSD, ALDE	<i>Se impune ca toate rapoartele de constatare să fie efectuate cu respectarea regulilor profesiei, iar nu prin derogare de la acestea, deoarece altfel nu au valoare științifică și nu pot servi scopului pentru care au fost efectuate.</i> Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil
46.		Art. 172 - Expertiza (12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune efectuarea unei	La articolul 172, alineatul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de	<i>Se impune revenirea normei la forma inițială, adică cea de dinaintea Ordonanței de urgență care a eliminat caracterul obligatoriu al expertizei dacă raportul de constatare este contestat.</i> Art. 3 directivă – prezumția de

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		expertize.	constatare sunt contestate, efectuarea unei expertize este obligatorie. Neefectuarea expertizei, în caz de contestare a raportului de constatare, atrage eliminarea acestuia din cauză.” PSD, ALDE	nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare
47.		Art. 172: Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării (12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune efectuarea unei expertize.	Art. 172 alin. (12) va avea următorul cuprins: „Dacă raportul de constatare este contestat, se va dispune efectuarea unui raport de expertiză”. Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu	<i>De regulă, rapoartele de constatare nu pot avea valoarea probatorie a unor rapoarte de expertiză, cu atât mai mult cu cât, în multe cazuri, acestea sunt efectuate de către specialiști din cadrul organelor judiciare. Concluziile rapoartelor de constatare sau ale rapoartelor de expertiză sunt, în multe cazuri, determinante, în special în cauzele cu implicații fiscale, accidentelor, infracțiunilor contra persoanei etc. Dacă art. 172 s-ar modifica în modalitatea propusă, ar fi vorba despre o revenire la reglementarea anterioară. Într-adevăr, art. 172 alin. (12) a fost modificat prin OUG nr. 18/2016, dar considerăm că se impune revenirea la forma inițială.</i>
48.		Art. 175 - Drepturile și	La articolul 175, alineatul (2)	<i>Modificările referitoare la</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		obligațiile expertului ”(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei.”	se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei. Expertul se va raporta la toate actele și înscrisurile depuse în probațiune la dosarul cauzei și nu se va limita doar la concluziile rapoartelor de constatare tehnico-științifice efectuate în cauză de specialiștii organelor de urmărire penală, având acces la toate datele și informațiile la care au avut acces acești specialiști. De aceleași drepturi beneficiază și experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8).” PSD, ALDE	<i>drepturile experților independenți autorizați și a modului în care trebuie consemnate opiniile acestora în cuprinsul rapoartelor de expertiză, practic nu fac altceva decât să așeze pe poziții de egalitate organele judiciare și subiecții procesuali principali. La acest moment, actuala reglementare nu permite experților independenți autorizați să participe efectiv și activ la efectuarea raportului de expertiză, prezența acestora fiind formală pe parcursul efectuării procedurii. Se încalcă dreptul la apărare al subiecților procesuali principali, deoarece expertul acestora nu are dreptul de a lua cunoștință de toate actele și probele pe care expertul oficial, ales de organul judiciar își întemeiază opinia. Mai mult decât atât, în prezent, în mod nelegal, opiniile formulate de experții independenți autorizați nu sunt consemnate în raportul de expertiză care se întocmește în cauză. În concluzie, având în vedere practica CEDO în materie și reglementările și principiile referitoare la dreptul la apărare și aflarea adevărului</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>în cauză, de impune așezarea pe poziții de egalitate a celor două categorii de experți</i>
49.		Art. 178 Raportul de expertiză (2) Când sunt mai mulți experți se întocmește un singur raport de expertiză. Opiniile separate se motivează în același raport.	La articolul 178, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8) participă împreună cu experții desemnați de organele judiciare la efectuarea expertizei. Opiniile separate ale acestora se consemnează în cuprinsul raportului de expertiză întocmit de experții desemnați de organele judiciare.” PSD, ALDE	
50.		Art. 181¹ Obiectul constatării și raportul de constatare	La articolul 181¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: „(3) Dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 177 și art. 178 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”.	<i>Se impune modificarea modului în care specialiștii structurilor de parchet înțeleg să-și îndeplinească atribuțiile referitoare la efectuarea rapoartelor de constatare tehnico-științifică. Atât timp cât procedura aplicabilă rapoartelor de expertiză este una clară, predictibilă,</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	<i>întemeiată pe contradictorialitate și prezenta expertului oficial și al celui desemnat de subiecții procesuali principali, considerăm că se impune o procedură similară și cu privire la această probă, ce se dorește a fi una științifică. Este evident că se evită în acest fel abuzurile și lipsa de transparență cu privire la concluziile formulate de acești specialiști, care nu au calitatea de experți, dar care emit judecăți de valoare și întocmesc lucrări ce se doresc a fi științifice. Or, se impune ca dacă există experți judiciari în materia în care se cere specialistului să efectueze raport, atunci este obligatoriu să se apeleze la aceștia, neexistând nicio rațiune pentru care urgența mare ă la soluționarea cauzei să fie respectată prin efectuarea expertizei, iar nu prin raportul de constatare. Astfel, nu există nicio rațiune pentru care un specialist ar întocmi mai repede decât un expert în domeniul în care se efectuează expertiza un raport, dat fiind că activitățile pe care trebuie să le deruleze din perspectivă tehnică trebuie</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>să fie identice, fie că este vorba despre expertize topografice, evaluatorii, financiar – contabile, etc. Astfel, procurorul poate fixa termene scurte pentru efectuarea expertizei, singura diferență fiind doar diferență de obiectivitate care caracterizează o expertiză a unui expert judiciar în raport cu un raport de constatare, astfel cum au statuat în mod constant instanțele de judecată. S-a constatat frecvent în practică, faptul că astfel de lucrări au fost întocmite de specialist în 24 de ore de la dispunere, deși ele se doreau a fi lucrări complexe administrate în cauze complexe. Este evident că prezenta expertului parte al inculpatului sau suspectului nu poate fi decât benefică pentru aflarea adevărului în cauză</i>
51.		Art. 218 Arestul la domiciliu ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite	La articolul 218, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța	Se propune modificarea reglementărilor cu privire la condițiile în care se pot dispune măsurile preventive referitoare la arestul preventiv și arestul la domiciliu, în sensul că între infracțiunile săvârșite cu violență și cele economice sau de altă natură trebuie să se realizeze o distincție cu privire

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).”	de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 alin. (1) și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	<i>la măsura preventivă care se dispune în cauză. Este nefiresc și împotriva hotărârilor pronunțate de CEDO ca persoane, care nu au avut un comportament violent în societate să fie arestate preventiv pentru presupuse fapte săvârșite cu 5-10 ani în urmă.</i> <i>Mai mult decât atât, să se constate că motivarea procurorului, prin care cere luarea măsurii arestului preventiv, și a judecătorului care dispune această măsură să se întemeieze pe considerații generale, date de un potențial pericol pentru societate și pe faptul că opinia publică ar fi revoltată, dacă acea persoană ar fi cercetată în stare de libertate.</i> <i>Ca atare, modificările pun într-o ordine firească toate aceste aspecte menționate mai sus, și transformă între-adevăr într-o răspundere personală faptele săvârșite de o persoană, deoarece motivările vor fi personale. Mai mult, s-a dovedit eșecul unei astfel de justificări pe opinia publică în privința arestărilor, având în vedere că în anul în care s-au</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>dispus cele mai multe arestări la nivel înalt a scăzut cel mai mult încrederea publică în justiție, potrivit barometrului european.</i>
52.		Art. 218 Arestul la domiciliu Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).	La articolul 218, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1¹) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constata că privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică.”	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<i>PSD, ALDE</i>	
53.		Art. 226 - Admiterea propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi penale	La articolul 226, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: (1¹) Judecătorul care a dispus măsura arestului preventiv trebuie să motiveze măsura luată, justificând în concret inclusiv modalitatea prin care se înlătură starea de pericol concret adusă ordinii publice.” <i>PSD, ALDE</i>	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
54.		Art. 242 Revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă ”(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).”	La articolul 242, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia, s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este absolut necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	
55.		Art. 250 Contestarea măsurilor asigurătorii	La articolul 250, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins: ”(10) Suspectul, inculpatul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație ori de câte ori intervin	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.” PSD, ALDE	
56.		Art. 250¹ Contestarea măsurilor asiguratorii dispuse în cursul judecății	La articolul 250¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Inculpatul, procurorul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație atunci când au intervenit împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.” PSD, ALDE	
57.		Art. 265 Mandatul de aducere „(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei.”	La articolul 265, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă acesta este cercetat pentru săvârșirea uneia din infracțiunile la care face referire art. 223 alin. (2) sau există una din situațiile	<i>Prin această reglementare se dorește a se evita utilizarea abuzivă a forței de coerciție a statului împotriva cetățenilor, care în mod evident, dată fiind natura infracțiunii care se prezumă că au săvârșit-o nu pot fi ridicați cu forța, atâta timp cât nu au avut cunoștință de derularea unor proceduri judiciare în ceea ce-i privește. Se dorește întărirea garanțiilor și protecției ce este conferită drepturilor și libertăților, așa cum prevăd tratatele și</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			enumerate la art. 223 alin. (1)”. PSD, ALDE	<i>convențiile internaționale și Constituția României.</i>
58.		ART. 267 - Accesul la bazele electronice de date (1) În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, procurorul sau instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organele administrației de stat. (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în condițiile legii.	La art. 267, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în scopul comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, în condițiile legii. Este interzis organelor administrației de stat să furnizeze date și informații din bazele electronice de date la care părțile, experții parte sau avocații părților nu au asigurat accesul, pentru garantarea principiului egalității de arme.” PSD, ALDE	<i>Se impune a garanta egalitatea de arme între acuzare și apărare. Având în vedere că organele de cercetare pot accesa baze de date cu diferite organe, cu care au protocoale de colaborare, se impune ca, pentru a se putea apăra de cele rezultate din accesarea acelor baze de date, să poată fi utilizate numai baze de date care sunt accesibile și părților, avocaților ori experților lor parte. În caz contrar, datele pretins obținute nu pot fi verificate și nici stabilită veridicitatea și realitate acestora ori dacă nu cumva în acele baze de date nu există alte informații ce ar putea schimba complet situația.</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
59.		Art. 305 Începerea urmăririi penale ”(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.”	La articolul 305, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constata că nu exista vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) și sunt indicate numele persoanelor ce se presupune că ar fi săvârșit infracțiunea ce face obiectul sesizării, organul de urmărire penală dispune obligatoriu începerea urmăririi penale cu privire la faptă și făptuitori. Toate probele administrate în această perioadă, fără respectarea acestor condiții sunt nule absolut și nu pot fi utilizate împotriva persoanei a cărei identitate era indicată la data administrării lor.” PSD, ALDE	<i>S-a propus modificarea prevederilor art. 305 și 307 referitoare la condițiile în care se poate dispune începerea urmăririi penale, în sensul că se evită abuzurile prezente în care organul de urmărire penală, deși știe cine este prezumtivul făptuitor, alege să nu înceapă urmărirea penală cu privire la aceasta, pentru a administra SINGUR ce probe dorește, fără a asigura prezența avocatului suspectului. Nu aceasta a fost voința legiuitorului atunci când a reglementat această procedură. Ca atare, s-au prevăzut condiții clare când se începe urmărirea penală cu privire la faptă și făptuitor.</i>
60.		Art. 305 Începerea urmăririi penale (1) Când actul de sesizare	La articolul 305, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu	<i>Pentru aceleași rațiuni menționate mai sus se impune introducerea acestui text</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.	următorul cuprins: „(1¹) În toate celelalte situații, altele decât cele menționate la alin. (1) organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă. În termen de maxim 1 an de la data începerii urmăririi penale cu privire la faptă organul de urmărire penală este obligat să procedeze fie la începerea urmăririi penale cu privire la persoană, dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru a dispune aceasta măsură, fie la clasarea cauzei” PSD, ALDE	
61.			Art. 305 alin. (1) si (2) vor avea urmatorul cuprins: (1) Cand actul de sesizare indeplineste conditiile prevazute de lege si nu exista vreunul dintre cazurile care impiedica exercitarea actiunii penale, prevazute de la art. 16(1), organul de urmarire penala	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			dispune inceperea urmaririi penale cu privire la faptuitor, iar daca acesta nu este cunoscut, se incepe urmarirea penala cu privire la fapta. (2) Inceperea urmaririi penale se dispune prin ordonanta care cuprinde, dupa caz, mentiunile prevazute la art. 286(2) lit. a)-c) si g) si se aduce de indata la cunostinta persoanei cu privire la care s-a luat aceasta masura. FRDD	
62.		Art. 307 Aducerea la cunoștință a calității de suspect Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.	Art. 307 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 307 - Aducerea la cunoștință a calității de suspect (1) Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, cu descrierea tuturor elementelor constitutive ale acesteia și a probelor din care rezultă săvârșirea faptei, încadrarea	<i>Pentru evitarea unor acuzații informale, care nu reprezintă fapte penale, se impune ca procurorul să descrie fapta penală, în elementele sale constitutive și să precizeze care sunt probele pe care se sprijină acuzația, pentru a putea să își formuleze apărările în mod efectiv.</i> Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Lipsa acestor elemente atrage nulitatea absolută a actului de aducere la cunoștință a calității de suspect. (2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 305 alin. (1) și persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută, organul de urmărire penală va aduce la cunoștință, de îndată, calitatea de suspect, sub sancțiunea nulității absolute a tuturor actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea acestei prevederi față de aceasta după aflarea identității persoanei.” PSD, ALDE	probei, Dreptul la apărare Art. 7 Convenție – acuzatie clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil
63.		Art. 335 Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale ”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus	La art. 335, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus	<i>Se propune limitarea în timp a dreptului procurorului ierarhic superior de a infirma soluția de clasare a procurorului care a desfășurat cercetarea, în absența unor probe noi, având</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător.	soluția constată că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ulterior, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de apariția faptei sau împrejurării noi, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător. Redeschiderea este supusă confirmării, potrivit alin. (4).” PSD, ALDE	<i>în vedere că starea de incertitudine cu privire la vinovăția sau nu a unei persoane nu poate dura o perioadă de timp nelimitată. Astfel, orice procuror ierarhic are obligația ca, în termen de 6 luni de la pronunțarea soluției, să se asigure că acea soluție este legală și, în absența unor noi probe, soluția va rămâne definitivă în privința acelei fapte</i> Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare Art. 7 Convenție – acuzație clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil
64.		Art. 341: Solutionarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară: (6) În cauzele în care nu s-a dispus punerea în	La alin. (6) al art. 341 după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins: ”d) anulează actul nelegal	

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre următoarele soluții: c) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.	efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul.” PSD, ALDE	
65.		Art. 341 - (7) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară: b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală;	La articolul 341, alineatul (7) punctul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: ”b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală sau anulează actul nelegal efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul; PSD, ALDE	
66.		Art. 364: Participarea inculpatului la judecată și	La articolul 364, după alineatul (6) se introduc două	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		drepturile acestuia (6) Inculpatul poate formula cereri, ridica excepții și pune concluzii, inclusiv în situația prevăzută la alin. (1) teza finală.	noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins: „(7) Persoana poate fi condamnată în lipsă numai dacă a fost citată legal pentru fiecare fază a judecății sau a intrat prin alte mijloace oficiale în posesia unor informații cu privire la locul și data procesului, a fost informată despre posibilitatea pronunțării unei hotărâri în lipsă, precum și dacă a fost reprezentată de un avocat ales sau desemnat din oficiu și a beneficiat de apărare corespunzătoare în cadrul procesului. (8) Procedura de punere în executare a unei hotărâri definitive pronunțate în lipsa inculpatului poate fi declanșată numai dacă i s-a comunicat hotărârea și numai după ce a fost informat în mod expres cu privire la dreptul la o nouă procedură de judecată sau la o cale de atac, la care are dreptul să se prezinte și care permite o	Articolul 8 Dreptul de a fi prezent la proces (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a fi prezente la propriul proces. (2) Statele membre pot să prevadă că un proces care poate duce la o hotărâre privind vinovăția sau nevinovăția persoanei suspectate sau acuzate poate avea loc în absența persoanei în cauză, cu condiția ca: (a) persoana suspectată sau acuzată să fi fost informată în timp util cu privire la proces și la consecințele neprezentării; sau (b) persoana suspectată sau acuzată care a fost informată cu privire la proces să fie reprezentată

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi care pot conduce la schimbarea hotărârii inițiale, respectiv dacă persoana în cauză declară în mod expres că nu contestă decizia sau nu solicită o nouă procedură de judecată ori nu introduce o cale de extraordinară de atac în termen de 30 de zile de la primirea informației legate de hotărâre.” UDMR	de un avocat mandatat, care a fost numit fie de către persoana suspectată sau acuzată, fie de către stat. (3) O hotărâre luată în conformitate cu alineatul (2) poate fi pusă în executare împotriva persoanei suspectate sau acuzate în cauză. (4) Atunci când statele membre prevăd posibilitatea desfășurării proceselor în lipsa persoanelor suspectate sau acuzate, dar condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol nu pot fi îndeplinite din cauză că suspectul sau inculpatul nu poate fi localizat, în pofida eforturilor rezonabile depuse în acest scop, statele membre pot să prevadă că o hotărâre

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				poate fi totuși luată și pusă în executare. În acest caz, statele membre se asigură că, atunci când persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu privire la hotărâre și, în special, atunci când sunt prinse, ele sunt informate și despre posibilitatea de a contesta hotărârea și despre dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac, în conformitate cu articolul 9.
67.		Art.438 – Cazurile de recurs în casație	La art. 438, după alin. (1) se introduc patru noi alineate, alin. (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins: (1¹) Recursul în casație poate fi declarat numai în favoarea condamnatului în următoarele cazuri: 1. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de	Art. 3 – prezumția de nevinovăție, Art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil Propunerile de modificare și completare referitoare la dispozițiile art. 438 C. proc. pen. și art. 446 C. proc. pen. transformă recursul în casație într-o veritabilă

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			condamnare pentru o alta fapta decît cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecata, 2. când faptei săvârșite i s-a dat o greșita încadrare juridică; 3. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii de natură să influențeze soluția procesului; 4.când s-a comis o eroare gravă de fapt; 5. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat. (1²) De asemenea, pot fi atacate cu recurs în casație hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cauze similare. (1³) Instanța, soluționând	cale ordinară de atac, contrar scopului atribuit de legiutor acestei căi extraordinare de atac la adoptarea Codului de procedură penală și determină regândirea întregului sistem al căilor de atac și al competenței în legea de procedură penală. Adoptarea propunerilor de modificare și completare a dispozițiilor art. 438 C. proc. pen. și a dispozițiilor art. 446 C. proc. pen. ar avea ca efect introducerea unei noi căi ordinare a atac în legea de procedură penală, cale de atac judecată exclusiv de către Înalta Curte de Casație și Justiție, cu consecința creșterii substanțiale a volumului de activitate la nivelul

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			recursul în casație, verifică hotărârile atacate sub aspectul tuturor motivelor de casare prevăzute în alineatele precedente, punându-le în prealabil în discuția părților. (1⁴) Recursul în casație în favoarea inculpatului poate fi declarat oricând. PSD, ALDE	Secției penale a instanței supreme și a imposibilității soluționării cauzelor într-un termen rezonabil. ICCCJ
68.	La articolul 446, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Persoana prevăzută la alin. (1) și (2) are dreptul la un nou proces la care să fie prezentă și care i-ar permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi, fapte care ar putea duce la schimbarea hotărârii inițiale.”	Art. 446: Judecarea recursului în casație (1) Președintele completului dă cuvântul recurentului, apoi intimatului și procurorului. Dacă între recursurile în casație declarate se află și recursul procurorului, primul cuvânt îl are acesta. (2) Procurorul și părțile au dreptul la replică cu privire la chestiunile noi ivite cu ocazia dezbaterilor.	La articolul 446, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Persoana prevăzută la alin. (1), (2) are dreptul la un nou proces la care să fie prezentă și care i-ar permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi, fapt care ar putea duce la schimbarea hotărârii inițiale.” UDMR	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017) Propunerile de modificare și completare referitoare la dispozițiile art. 438 C. proc. pen. și art. 446 C. proc. pen. transformă recursul în casație într-o veritabilă cale ordinară de atac, contrar scopului atribuit de legiuitor acestei căi extraordinare de atac la adoptarea Codului de

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				procedură penală și determină regândirea întregului sistem al căilor de atac și al competenței în legea de procedură penală. Adoptarea propunerilor de modificare și completare a dispozițiilor art. 438 C. proc. pen. și a dispozițiilor art. 446 C. proc. pen. ar avea ca efect introducerea unei noi căi ordinare a atac în legea de procedură penală, cale de atac judecată exclusiv de către Înalta Curte de Casație și Justiție, cu consecința creșterii substanțiale a volumului de activitate la nivelul Secției penale a instanței supreme și a imposibilității soluționării cauzelor într-un termen rezonabil.

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				ICCJ
69.	La articolul 538, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2 ¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Efectul măsurilor reparatorii trebuie să plaseze persoana suspectată sau acuzată în aceeași poziție în care s-ar afla dacă nu s-ar fi produs încălcarea drepturilor sale.”	Art. 538: Dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul redeschiderii procesului penal cu privire la condamnatul judecat în lipsă, dacă după rejudecare s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.	La articolul 538 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Efectul măsurilor reparatorii trebuie să plaseze persoana suspectată sau acuzată în aceeași poziție în care s-ar afla dacă nu s-ar fi produs încălcarea drepturilor sale.” UDMR	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)
70.	La articolul 542, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 542 (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art. 4, art. 538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate trebuie îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.” La articolul 542, după alineatul (1)	Art. 542: Acțiunea în regres (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 538 și 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate poate fi îndreptată împotriva persoanei care, cu rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru	La articolul 542 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art.4, art.538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate trebuie îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.”	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	se introduce un nou alineat , alin. (1 ¹), cu următorul cuprins: „(1 ¹) Fapta persoanei care cu rea-credință sau gravă neglijență a comis una din acțiunile care au condus la situația generatoare de daune constituie un abuz în serviciu și se pedepsește conform art. 297 alin. (1).”	despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.	UDMR	
71.			La articolul 542 după aliniatul (1) se introduce un nou alin. (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Fapta persoanei care cu rea-credință sau gravă neglijență a comis una din acțiunile care au condus la situația generatoare de daune constituie abuz în serviciu și se pedepsește conform art. 297. alin. (1).” UDMR	<i>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</i> Semnalăm faptul că propunerea de modificare a dispozițiilor art. 542 C. proc. pen. încalcă prevederile art. 52 alin. (3) din Constituție, reglementarea actuală răspunzând exigențelor impuse de prevederile constituționale ale art. 52 alin. (3). <i>ICCI</i>

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				Art. 52 alin . (3) „Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.”
72.		Art. 557: Executarea mandatului de executare a pedepsei și a ordinului de interdicere a părăsirii țării. Acordul instanței de părăsire a țării	După alineatul (1) al articolului 557 se introduce un nou alineat, alineatul (1 ¹) cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut de art. 466 alin. (1), iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” PSD, ALDE	Se impune ca cel condamnat în lipsă să aibă mijloace efective de a se apăra, dreptul de a fi prezent la proces fiind o obligație instituită de Directivă. Art. 8 din Directivă – dreptul de a fi prezent la proces
73.		ART. 598 - Contestația la executare	La alin. (1) al art. 598, lit. d) se modifică și va avea următorul	Se impune o precizare mai clară a cazurilor de contestație la

Nr. crt.	PLX 537/2017 (MJ)	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		(1) Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă; b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare; c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare; d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.	cuprins: ”d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, inclusiv o lege penală mai favorabilă sau o decizie a Curții Constituționale referitoare la conținutul infracțiunii pe care s-a întemeiat hotărârea penală pronunțată.” PSD, ALDE	executare, pentru a preveni situațiile incerte, mai ales cele referitoare la intervenția unor legi mai favorabile. De asemenea, prin pronunțarea unor soluții de către CCR se impune ca cel condamnat să poată formula contestație la executare, deoarece nimeni nu poate executa pedepse pentru fapte care nu mai sunt prevăzute ca infracțiuni în legea penală sau pentru care Curtea Constituțională a statuat că au un conținut care nesocotește Legea Fundamentală. Art. 3 – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. 2 (sarcina probei) Directivă

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

**CODUL PENAL
Legea nr. 286/2009**

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
1.		Art. 268 - Inducerea în eroare a organelor judiciare ” Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”	La art. 268 alineatul (1) se <u>modifică</u> și va avea următorul cuprins: ”(1) Sesizarea penală mincinoasă, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.” PSD, ALDE	<i>Modificarea conținutului infracțiunii de ”denunț calomnios” din vechiul Cod penal în infracțiunea de ”inducere a organelor judiciare”, în sensul schimbării formei de vinovăție cu care denunțatorul acționează din intenție indirectă/directă, doar în intenție directă a avut și are drept efect încurajarea delațiunilor judiciare. Aceasta deoarece sintagma ”cunoscând că aceasta este nereală” face aproape imposibilă dovedirea abordării subiective a denunțatorului, deoarece singura situație în care pot deveni aplicabile prevederile acestei norme ar fi în situația în care acesta recunoaște caracterul voit mincinos al denunțului.</i> <i>Or, cele mai multe delațiuni nu sunt făcute cu intenția directă de a face rău denunțatului, ci mai degrabă pentru obținerea unei situații juridice favorabile pentru denunțator, dată fiind abordarea organelor de urmărire penală, care ”oferă” diverse avantaje celor care recurg la astfel de gesturi.</i> <i>De asemenea, se impune și majorarea</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				pedepsei pentru că aceste delatăuni mincinoase au dobândit caracter de generalizare și afectează extrem de grav desfășurarea justiției, prin punerea în mișcare a aparatului statal pentru a se cerceta fapte inventate. Pe de altă parte, consecințele săvârșirii sunt extrem de grave, deoarece o persoană poate fi acuzată pe nedrept fără a fi săvârșit vreo faptă prevăzută de legea penală.
2.		Art. 273 - Mărturia mincinoasă ”(1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Mărturia mincinoasă săvârșită: a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecție a martorilor; b) de un investigator sub acoperire; c) de o persoană care	La articolul 273, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: ”(4) Nu constituie infracțiune refuzul de a face declarații prin care persoana se auto-incriminează, refuzul de declara în sensul solicitat de organele judiciare, modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință, al acestora.” PSD, ALDE	Prin modificarea acestui articol se intenționează introducerea unei clauze de impunitate pentru martorul care refuză să facă declarații incriminatoare mincinoase, să declare în sensul celor sugerate sau dorite de organul de cercetare penală, să declare în sensul auto-incriminării sale sau care, după ce s-au exercitat presiuni asupra sa în faza de urmărire penală, își schimbă declarația în faza de judecată, declarând în sensul realității săvârșirii faptelor. De asemenea, se impune a fi delimitată mărturia mincinoasă de mărturii divergente în cursul unui proces. Astfel, este posibil ca în cadrul unui proces să existe declarații care se contrazic sau care par procurorului a fi divergente cu probatoriul, însă aceste aspecte sunt normale în cursul unor cercetări, deoarece un martor poate reține ceva și un altul altceva sau poate aprecia o situație într-un fel și un altul într-o altă manieră. Or, nu poate constitui mărturie mincinoasă simpla apreciere a

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		întocmește un raport de expertiză ori de un interpret; d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. (3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reținere, arestare ori de punerea în mișcare a acțiunii penale sau în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre ori de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase		<i>procurorului că o persoană nu are declarații concordante cu unii inculpați sau cu alți martori, dacă nu există vreo probă din care să rezulte reaua-credință a acestuia.</i> Articolul 7 - Directiva Dreptul de a păstra tăcerea și dreptul de a nu se autoincrimina (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a păstra tăcerea în legătură cu infracțiunea de săvârșirea căreia sunt suspectate sau acuzate. (2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a nu se autoincrimina. (5) Exercițarea de către persoanele suspectate și acuzate a dreptului de a păstra tăcerea și a dreptului de a nu se autoincrimina nu se utilizează împotriva acestora și nu se consideră a fi o dovadă a săvârșirii infracțiunii respective de către acestea.
3.		Art. 277 - Compromiterea	Alineatul (2) al articolului 277 se	<i>Este necesară sancționarea oricăror</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		intereselor justiției (1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. (2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă. (3) Dezvăluirea, fără	modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Dezvăluirea către o persoană care nu are legătură cu soluționarea unei cauze penale de informații, date, mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.” PSD, ALDE	<i>comportamente oficiale care sunt de natură a înfrânge prezumția de nevinovăție și care sunt de natură a compromite judecarea în mod obiectiv a cauzei precum și păstrarea drepturilor civile ale persoanelor acuzate de săvârșirea unor fapte penale.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		drept, de informații dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă. (4) Nu constituie infracțiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte sau activități vădit ilegale comise de autorități într-o cauză penală.		
4.			După alineatul (3) al articolului 277 se introduc 3 noi alineate, alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins: (3¹) Transmiterea în orice mod de informații cu privire la îndeplinirea unor acte de procedură în cauzele aflate în curs de cercetare penală la organele de urmărire penală de către un procuror sau un alt funcționar public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. (3²) Fapta funcționarului de a face declarațiile publice sau de a redacta	Idem art. 277 alin. 2

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			acte oficiale în care să facă referire la vinovăția unei persoane în afara celor efectuate în cadrul urmăririi penale ori în cadrul judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă. PSD, ALDE	
5.		Art. 283 - Represiunea nedreaptă ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la	La art. 283 alineatele (1) și (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.” (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării	<i>Se impune modificarea normei, astfel încât să se încrimineze inclusiv situația în care un magistrat săvârșește fapta de a trimite în judecată, aresta sau reține sau condamna o persoană în legătură cu care, în afară de raționamentul său juridic nu există nicio altă probă sau apare ca evidentă împrejurarea că situația descrisă nu poate fi încadrată în norma penală, atunci se poate reține săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă.</i> <i>Modificarea formei de vinovăție din intenție directă în intenție indirectă/directă se impune pentru a preveni situațiile repetitive în care sunt dispuse măsuri preventive sau trimeri în judecată, iar ulterior instanțele pronunță achitări, fiind mai mult decât evidentă modalitatea abuzivă de instrumentare a dosarului. De asemenea, se impune</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”	dreptului de a ocupa o funcție publică.” PSD, ALDE	<i>majorarea pedepsei pentru forma simplă a represiunii nedrepte, dat fiind faptul că pedeapsa pentru o faptă atât de gravă cum este ”înscenarea” unor dosare penale este prea mică în prezent față de pericolul social abstract pe care îl reprezintă această faptă. Astfel distrugerea vieții și carierei unei persoane prin instrumentarea unor dosare, deși judecătorul sau procurorul au știut sau acceptat că persoana este nevinovată este suficient de gravă încât să se impună o majorare de pedeapsă. Evident, elementele intenționale trebuie dovedite (de exemplu, prin refuzarea oricărei probe în apărare, încălcarea intenționată a legii procesual penale), nefiind suficientă o opinie divergentă în ceea ce privește aplicarea normei penale materiale.</i>